

Реферат на тему: "Короткий літопис життя і творчості І. Карпенка-Карого"

Іван Карпенко-Карий

Короткий літопис життя і творчості І. Карпенка-Карого

(І. К. Тобілевича)

29 вересня У селі Арсенівці Бобринецького повіту на Херсонщині,

1845 в родині управителя поміщицького маєтку Карпа Адамовича Тобілевича народився син Іван.

1855 Починає вчитись у Бобринецькій повітовій школі.

1859 Закінчує Бобринецьку повітову школу з нагородою за успіхи в навчанні та "благонравие".

1860 Починає працювати писарчуком у канцелярії пристава в містечку Мала Виска, потім канцеляристом у Бобринецькій ратуші (міській управі).

1862—1863 Знайомство з М. Кропивницьким, перші виступи в бобринецькому театральному гуртку.

1864 Працює канцеляристом у Бобринецькому повітовому суді. Був "писцем" кріпосних справ і столоначальником кримінальної частини.

1865 Переїздить до Єлисаветграда, де працює на посаді столоначальника повітового поліцейського управління.

1866 Працює секретарем Єлисаветградського міського поліцейського управління. Займається громадською та аматорською театральною діяльністю.

1868—1869 Робота секретарем Херсонського міського поліцейського управління, потім знову Єлисаветградського.

1869 Одружився з Надією Карлівною Тарковською.

1877 Заклав хутір Надія на честь дружини.

1887 Дружина померла від туберкульозу, залишивши чотирьох дітей: Назара, Юрія, Галину, Ірину.

1869—1883 Активна громадсько-політична і театральна діяльність в Єлисаветграді. Очолює нелегальний політичний гурток місцевої передової інтелігенції. Допомогає учасникам революційного руху. Перші літературні проби. Співробітництво в газеті "Єлисаветградский вестник", переклади з російської мови повістей Г. Успенського та Ф. Решетнікова, створення оповідання "Новобранець". Робота над п'єсами "Чабан" ("Бурлака"), "Хто винен?" ("Безталанна"), "Підпанки".

1883 В альманасі М. Старицького "Рада" опубліковане оповідання "Новобранець" за підписом Гнат Карий. Звільнений з посади секретаря поліції. Під псевдонімом Карпенка-Карого стає актором трупи М. Старицького.

1884 Одружився зі співачкою трупи Старицького Софією Віталіївною Дітковською.

1884 Під час гастролей трупи Старицького в Ростові-на-Дону надходить

розпорядження про заборону Карпенкові-Карому перебувати на Україні й у великих містах Росії. Він оселяється в м. Новочеркаську, живе під наглядом поліції як політичний засланець. Працює в кузні і в палітурній майстерні. Написав п'єсу "Бондарівна".

1885 Написані п'єси "Розумний і дурень" та "Наймичка". Переробляє п'єсу "Хто винен?" на "Безталанну".

1886 Створена комедія "Мартин Боруля". У Херсоні виходить "Збірник драматичних творів" І. Карпенка-Карого.

1887 Одержує дозвіл залишити Новочеркаськ. Переїжджає на хутір Надія біля Єлисаветграда. Живе під наглядом поліції. Займається господарством. Прагне поновити свою театральну діяльність. Листується з братами: М. Садовським і П. Саксаганським.

1888 Гласний поліцейський нагляд за драматургом змінюється негласним. Дозволено виїзд із хутора Надія. Відновлення акторської діяльності в українському народному театрі. Виїжджає на гастролі разом з Кропивницьким, Заньковецькою, Саксаганським, Садовським. Разом із Саксаганським згодом очолює окрему трупу.

1889 Написав комедію "Сто тисяч". 1892 Написав драму "Батькова казка".

1893 Написав п'єсу-жарт "Паливода XVIII століття".

1895 Написана драма "Лиха іскра поле спалить і сама щезне".

1897 Створив п'єси "Понад Дніпром", "Чумаки". Склав записку до з'їзду театральних діячів у Москві, яку з трибуни з'їзду виголосив П. Саксаганський.

1898 Написано статтю "Наталка Полтавка". Сторінки з споминів".

1899 Створив трагедію "Сава Чалий".

1900 Написав комедію "Хазяїн".

1907 Під час гастролей у Москві відвідує Л. М. Толстого, дарує йому свої твори.

1902 Написав драму "Гандзя". 1903—1904 Написав комедії "Суєта", "Житейське море".

1907 У другій половині січня в м. Умані востаннє виступає на сцені. Через тяжку хворобу змушений припинити роботу в театрі. 31 серпня їде лікуватись до Берліна.

15 вересня Помер у Берліні Іван Карпенко-Карий.

1907 Його тіло перевезено на Україну і поховано поблизу хутора Надія на кладовищі с. Карлюжино, поруч з могилою його батька.

1969 У хуторі Надія відкрито літературно-меморіальний музей І. Карпенка-Карого.